

bavsede over at høre, at der i Løbet af ganske faa Aar har været 5 saadanne Tilfælde, netop i denne Del af København.

Jeg skal lige nævne, hvilke det er. Der er Frederiksberggade Nr. 11, hvor man opførte Revisionsbankens Bygning. Sammenkøbet har fundet Sted i Aarene 1911—17, og den samlede Købesum var 817 000 Kr.; Hjørneejendommen Nygade Nr. 1, som blev købt i 1916 for 530 000 Kr.; Nygade Nr. 3, der blev købt i 1922 for 450 000 Kr.; en Ejendom paa Amagertorv, som blev købt i 1918 for 865 000 Kr.; og Nytorv Nr. 3, købt i 1918 for 540 000 Kr. Det er ikke saa ganske faa Salg. De vil være vejledende ved Udfindelsen af Værdierne paa dette Strøg. Ud fra Beregninger og kontrolleret ved saadanne Salg søger man altsaa at naa til at bestemme Værdien af Grundene i Byerne.

Foruden disse ubebyggede Grunde eller Grunde, der bruges som ubebyggede, er der dernæst ogsaa det, at Prisen ved Salg af bebyggede Ejendomme med ens Bygninger kan være Udtryk for Forskellen i Grundværdien. Den Forskel, der er i to ens Bygningers Købesum, er selvfølgelig Udtryk for Forskel i Grundværdien. For det tredie er det en udmærket Maalestok at sammenligne Lejen for ensartede Bebyggelser. Den Forskel, der er i Lejesummerne for to ensartede Bebyggelser, er selvfølgelig begrundet i Forskellen i Grundværdien.

Altsaa, dels ved Hjælp af Salg af Grunde, som udelukkende skal anvendes til ny Bebyggelse, dels gennem Sammenligning mellem Salgssummerne for ensartede Bygninger og dels ved Sammenligning af Lejesummerne i ensartede Bygninger har man et ganske fortrinligt Grundlag til at bestemme Grundværdien i de forskellige Dele af Byen. Og jeg kan forsikre, at man paa denne Maade er naaet ret vidt i Retning af at kunne fastslaa Grundværdierne rigtigt.

Et Medlem af Landstinget, Hr. Piper, sagde ved et Grundejermøde: Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg synes ikke om dette Forslag; og paa et tidligere Sted i sin Tale, der er refereret i „Grundejerbladet“, sagde han, at i Byerne var Vurderingen af den rene Grundværdi endnu vanskeligere end paa Landet. Det maa skyldes manglende Kendskab til disse Vurderinger, for jeg er overbevist om, at alle, der har beskæftiget sig med Grundvurderinger, vil være enige i, at vanskeligere at vurdere i Byerne end ude paa Landet er det i hvert Tilfælde ikke, jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at det endogsaa er lettere.

Jeg vil gerne citere endnu en enkelt

Udtalelse paa det paagældende Møde af Grundejere, som er refereret i „Grundejerbladet“, altsaa ikke tendentiøst refereret, i hvert Fald ikke til Favør for os, der mener, at man kan vurdere rigtigt. Det er en Udtalelse af Dr. polit. Frantz Pio, der lyder saaledes: Jeg vil sige til begge de foregaaende Talere, at den væsentligste Anke mod Grundskyld er ikke de vilkaarlige Skøn; Ligningsgrundlaget kan man nok finde uden større Vanskelighed end ved Ejendomsskyld. — Han mener altsaa, at det at finde Værdierne af Grunde i Byerne ikke er vanskeligere end at finde dem ved Ejendomsskyld, og han er ifølge sine senere Udtalelser ved den paagældende Lejlighed slet ikke Tilhænger af Grundskylden, men han er Modstander. Han anerkender imidlertid altsaa, at med Hensyn til Vurderingerne vil der ikke være større Vanskeligheder end dem, der er ved Vurderingerne til Ejendomsskyld, og dem har man jo fundet sig i i mange Aar; dem har for Resten ogsaa, saa vidt jeg ved, de Konservative været med til at gennemføre i 1903.

Jeg begriber i det hele taget ikke, hvorfor de Konservative er blevet saa ængstelige, at de slet ikke tør være med til at gennemføre denne Sag. Ja, jeg kunde jo nok tænke mig en Aarsag dertil, nemlig den Stilling, Grundejerne har indtaget overfor dette Forslag; det kunde jeg tænke mig, men jeg ved ikke, i hvor høj Grad de Konservative lader deres Stilling bestemme navnlig af de københavnske Grundejere. Vi kan nu imidlertid faa at høre af den ærede Ordfører for de Konservative, om det virkelig er denne Vrede hos de københavnske Grundejere, der har bestemt de Konservatives Stilling i denne Sag, hvor de i øvrigt har det Standpunkt, at man skal have lige Skat paa lige Jord. Dette er jo ikke et Programpunkt, hvorved de Konservative adskiller sig fra de andre Partier; men de er altsaa nu blevet ængstelige ved at gennemføre denne Sag.

Der er et Forhold, der i høj Grad har præget denne Forhandling, og det er, at man fra visse Sider har stillet Vejr møller op og saa slaaet rigtig dygtigt løs paa dem. Man har ikke villet nøjes med det foreliggende Forslag, med at drøtte dets efter vedkommende Talers Mening gode eller daarlige Sider, men man har stablet en hel Bunke Vejr møller op og slaaet nogle drabelige Slag imod dem; man har blot undladt at sige: Kan I se, hvor vi stod os, da vi angreb disse Principper?

Det er altsaa Frygten og Ængstelsen for